

**PROTOKOL OPSYENAL KEPADA
KONVENSYEN MENENTANG PENYEKSAAN
DAN PERLAKUAN ATAU HUKUMAN LAIN
YANG KEJAM, TIDAK
BERPERIKEMANUSIAAN ATAU
MERENDAHKAN MARTABAT**

**PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU
2003**

PROTOKOL OPSYENAL KEPADA KONVENSYEN MENENTANG
PENYEKSAAN DAN PERLAKUAN ATAU HUKUMAN LAIN YANG
KEJAM, TIDAK BERPERIKEMANUSIAAN ATAU MERENDAHKAN
MARTABAT

MUKADIMAH

Negara-Negara Ahli bagi Protokol ini,

Menegaskan semula bahawa penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat adalah dilarang dan merupakan pelanggaran hak asasi manusia yang serius,

Meyakini bahawa langkah-langkah selanjutnya adalah perlu untuk mencapai tujuan Konvensyen menentang Penyeksaan dan Perlakuan atau Hukuman lain yang Kejam, Tidak Berperikemanusiaan atau Merendahkan Martabat (kemudian daripada ini disebut sebagai “Konvensyen”) dan untuk mengukuhkan perlindungan bagi orang yang dirampas kebebasan mereka daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat,

Mengingat kembali bahawa perkara 2 dan 16 Konvensyen menghendaki setiap Negara Ahli supaya mengambil langkah-langkah berkesan untuk mencegah penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat dalam mana-mana wilayah di bawah bidang kuasanya,

Mengakui bahawa Negara-Negara mempunyai tanggungjawab utama untuk melaksanakan perkara-perkara tersebut, bahawa mengukuhkan perlindungan bagi orang yang dirampas kebebasan dan penghormatan penuh terhadap hak asasi mereka merupakan suatu tanggungjawab bersama yang dikongsi oleh semua dan bahawa badan pelaksana antarabangsa melengkapi dan mengukuhkan langkah-langkah dalam negara,

Mengingat kembali bahawa pencegahan yang berkesan terhadap penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat memerlukan pendidikan dan gabungan langkah perundangan, pelbagai pentadbiran, kehakiman dan langkah-langkah yang lain,

Mengingat kembali juga bahawa Persidangan Hak Asasi Manusia Sedunia mengisytiharkan dengan tegas bahawa usaha untuk membasmi penyeksaan hendaklah pertama sekali tertumpu pada pencegahan dan berkehendakkan penerimgunaan suatu protokol opsyenal kepada Konvensyen, yang berhasrat untuk mewujudkan suatu sistem pencegahan tentang lawatan berkala ke tempat tahanan,

Meyakini bahawa perlindungan bagi orang yang dirampas kebebasan mereka, daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat boleh diperkukuhkan dengan cara mencegah dan tanpa melibatkan mahkamah, berdasarkan lawatan berkala ke tempat tahanan,

Telah bersetuju seperti yang berikut:

BAHAGIAN I **Prinsip am**

Perkara 1

Objektif Protokol ini adalah untuk mewujudkan suatu sistem lawatan berkala yang dijalankan oleh badan antarabangsa dan kebangsaan yang bebas, ke tempat-tempat orang yang dirampas kebebasan mereka, agar dapat mencegah penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat.

Perkara 2

1. Suatu Jawatankuasa Kecil tentang Pencegahan Penyeksaan dan Perlakuan atau Hukuman Lain Yang Kejam, Tidak Berperikemanusiaan atau Merendahkan Martabat kepada Jawatankuasa menentang Penyeksaan (kemudian daripada ini disebut sebagai “Jawatankuasa Kecil Pencegahan”) hendaklah ditubuhkan dan hendaklah menjalankan fungsi-fungsi yang dinyatakan dalam Protokol ini.

2. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah menjalankan kerjanya dalam kerangka Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan hendaklah berpandukan tujuan dan prinsipnya, dan juga norma Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu berkenaan dengan perlakuan terhadap orang yang dirampas kebebasan mereka.

3. Pada masa yang sama, Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah berpandukan prinsip kerahsiaan, kesaksamaan, ketakberpilihan, kesejagatan dan keobjektifan.
4. Jawatankuasa Kecil Pencegahan dan Negara-Negara Ahli hendaklah bekerjasama dalam melaksanakan Protokol ini.

Perkara 3

Setiap Negara Ahli hendaklah menubuhkan, menetapkan atau menyenggarakan pada peringkat domestik satu atau beberapa badan pelawat bagi pencegahan penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat (kemudian daripada ini disebut sebagai “mekanisme pencegahan kebangsaan”).

Perkara 4

1. Setiap Negara Ahli hendaklah membenarkan lawatan, mengikut Protokol ini, oleh mekanisme yang disebut dalam perkara 2 dan 3 ke mana-mana tempat di bawah bidang kuasa dan kawalannya di mana orang dirampas atau mungkin dirampas kebebasan mereka, sama ada mengikut suatu perintah yang diberikan oleh pihak berkuasa awam atau atas hasutannya atau dengan keizinan atau persetujuannya (kemudian daripada ini disebut sebagai “tempat tahanan”). Lawatan ini hendaklah dijalankan dengan tujuan untuk mengukuhkan, jika perlu, perlindungan bagi orang ini daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat.

2. Bagi maksud Protokol ini, perampasan kebebasan ertinya apa-apa bentuk penahanan atau pemenjaraan atau penempatan seseorang dalam suatu persekitaran tahanan awam atau persendirian dan orang itu tidak dibenarkan keluar sesuka hati atas perintah mana-mana mahkamah, pentadbiran atau pihak berkuasa yang lain.

BAHAGIAN II **Jawatankuasa Kecil Pencegahan**

Perkara 5

1. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah terdiri daripada sepuluh orang anggota. Selepas ratifikasi atau kesertaan yang kelima belas bagi

Protokol ini, bilangan anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah ditambah menjadi dua puluh lima.

2. Anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah dipilih daripada kalangan orang yang berakhlak tinggi, mempunyai pengalaman profesional yang terbukti dalam bidang pentadbiran keadilan, khususnya undang-undang jenayah, penjara atau pentadbiran polis, atau dalam pelbagai bidang yang berkaitan dengan perlakuan terhadap orang yang dirampas kebebasan mereka.

3. Dalam keanggotaan Jawatankuasa Kecil Pencegahan, pertimbangan yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada pembahagian geografi yang saksama dan kepada bentuk perwakilan peradaban dan sistem perundangan Negara-Negara Ahli yang berbeza.

4. Dalam keanggotaan ini, pertimbangan hendaklah juga diberikan kepada perwakilan jantina yang seimbang atas dasar prinsip kesamarataan dan tidak mengamalkan diskriminasi.

5. Tiada dua orang anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan boleh terdiri daripada rakyat Negara yang sama.

6. Anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah berkhidmat atas sifat peribadi mereka, hendaklah bebas dan tidak berat sebelah dan hendaklah bersedia untuk memberikan khidmat kepada Jawatankuasa Kecil Pencegahan dengan cekap.

Perkara 6

1. Setiap Negara Ahli boleh mencalonkan, mengikut perenggan 2 perkara ini, sehingga dua calon yang mempunyai kelayakan dan memenuhi kehendak yang dinyatakan dalam perkara 5, dan dalam berbuat demikian hendaklah memberikan maklumat yang lengkap berkenaan dengan kelayakan calon-calon itu.

2. (a) Calon-calon hendaklah mempunyai kerakyatan sesuatu Negara Ahli bagi Protokol ini;

(b) Sekurang-kurangnya satu daripada dua calon itu hendaklah mempunyai kerakyatan Negara Ahli pencalon;

(c) Tidak lebih daripada dua rakyat sesebuah Negara Ahli boleh dicalonkan;

(d) Sebelum sesebuah Negara Ahli mencalonkan seseorang rakyat daripada Negara Ahli yang lain, ia hendaklah meminta dan memperoleh persetujuan daripada Negara Ahli itu.

3. Sekurang-kurangnya lima bulan sebelum tarikh mesyuarat Negara-Negara Ahli yang ketika itu pemilihan akan diadakan, Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menghantar surat kepada Negara-Negara Ahli untuk mempelawa mereka mengemukakan pencalonan masing-masing dalam tempoh tiga bulan. Setiausaha Agung hendaklah mengemukakan satu senarai, mengikut urutan abjad, semua orang yang dicalonkan, dengan menyatakan Negara-Negara Ahli yang telah mencalonkan mereka.

Perkara 7

1. Anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah dipilih mengikut cara yang berikut:

(a) Pertimbangan utama hendaklah diberikan kepada pemenuhan kehendak dan kriteria perkara 5 Protokol ini;

(b) Pemilihan awal hendaklah diadakan tidak lewat daripada enam bulan selepas tarikh kuat kuasa Protokol ini;

(c) Negara-Negara Ahli hendaklah memilih anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan melalui undi rahsia;

(d) Pemilihan anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah diadakan pada mesyuarat dwitahunan Negara-Negara Ahli yang dipanggil oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Pada mesyuarat itu, dengan dua pertiga daripada Negara-Negara Ahli akan membentuk kuorum, orang yang dipilih untuk menganggotai Jawatankuasa Kecil Pencegahan adalah mereka yang memperoleh bilangan undi terbanyak dan majoriti mutlak daripada undi wakil Negara-Negara Ahli yang hadir dan mengundi.

2. Jika semasa proses pemilihan itu dua rakyat daripada sesebuah Negara Ahli menjadi layak untuk berkhidmat sebagai anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan, calon yang menerima bilangan undi tertinggi hendaklah berkhidmat sebagai anggota Jawatankuasa Kecil

Pencegahan itu. Jika rakyat menerima bilangan undi yang sama, prosedur yang berikut terpakai:

(a) Jika hanya satu nama yang dicalonkan oleh Negara Ahli itu merupakan rakyat negaranya, rakyat itu hendaklah berkhidmat sebagai anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan;

(b) Jika kedua-dua calon yang dicalonkan oleh Negara Ahli merupakan rakyat negaranya, satu pengundian yang berasingan melalui undi rahsia hendaklah diadakan bagi menentukan rakyat yang akan menjadi anggota;

(c) Jika Negara Ahli tidak mencalonkan kedua-dua calon yang merupakan rakyat negaranya, satu pengundian yang berasingan melalui undi rahsia hendaklah diadakan bagi menentukan calon yang akan menjadi anggota.

Perkara 8

Jika seseorang anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan meninggal dunia atau meletakkan jawatan, atau atas apa-apa sebab tidak lagi dapat melaksanakan kewajibannya, Negara Ahli yang mencalonkan anggota itu hendaklah mencalonkan orang lain yang layak, yang mempunyai kelayakan dan memenuhi kehendak yang dinyatakan dalam perkara 5, dengan mengambil kira keperluan bagi keseimbangan yang sepatutnya antara pelbagai bidang kewibawaan, untuk berkhidmat sehingga mesyuarat Negara-Negara Ahli yang berikut, tertakluk kepada kelulusan daripada majoriti Negara-Negara Ahli. Kelulusan itu hendaklah dianggap telah diberikan melainkan jika separuh daripada Negara-Negara Ahli atau lebih memberikan maklum balas yang negatif dalam masa enam minggu selepas dimaklumkan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang cadangan pelantikan itu.

Perkara 9

Anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah dipilih bagi tempoh empat tahun. Mereka layak untuk dipilih semula sekali lagi jika dicalonkan semula. Tempoh perkhidmatan bagi separuh anggota yang dipilih pada pemilihan pertama hendaklah tamat pada akhir dua tahun; sebaik selepas pemilihan pertama, nama anggota itu hendaklah dipilih

melalui pengundian oleh Pengerusi mesyuarat yang disebut dalam perkara 7, perenggan 1(d).

Perkara 10

1. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah melantik pegawainya bagi tempoh dua tahun. Mereka boleh dilantik semula.
2. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah mengadakan kaedah prosedurnya sendiri. Peraturan ini hendaklah memperuntukkan, antara lain, bahawa:
 - (a) Separuh anggota ditambah satu hendaklah membentuk satu kuorum;
 - (b) Keputusan Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah dibuat oleh undi majoriti daripada anggota yang hadir;
 - (c) Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah bermesyuarat secara tertutup.
3. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah memanggil mesyuarat permulaan Jawatankuasa Kecil Pencegahan. Selepas mesyuarat permulaannya, Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah bermesyuarat pada bila-bila masa sebagaimana yang diperuntukkan oleh kaedah prosedurnya. Jawatankuasa Kecil Pencegahan dan Jawatankuasa menentang Penyeksaan hendaklah mengadakan sesi mereka secara serentak sekurang-kurang sekali setahun.

BAHAGIAN III

Mandat Jawatankuasa Kecil Pencegahan

Perkara 11

Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah:

- (a) Melawat tempat yang disebut dalam perkara 4 dan membuat syor kepada Negara-Negara Ahli berkenaan dengan perlindungan bagi orang yang dirampas kebebasan mereka daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat;

(b) Berkenaan dengan mekanisme pencegahan kebangsaan:

(i) Menasihati dan membantu Negara-Negara Ahli, apabila perlu, dalam penubuhannya;

(ii) Mengekalkan hubungan langsung, dan jika perlu secara rahsia, dengan mekanisme pencegahan kebangsaan dan memberikan latihan dan bantuan teknikal kepada mereka dengan tujuan untuk mengukuhkan keupayaan mereka;

(iii) Menasihati dan membantu mereka dalam menilai keperluan dan cara untuk mengukuhkan perlindungan orang yang dirampas kebebasan daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat;

(iv) Memberikan syor dan pandangan kepada Negara-Negara Ahli dengan tujuan untuk mengukuhkan keupayaan dan mandat mekanisme pencegahan kebangsaan bagi pencegahan penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat;

(c) Bekerjasama, bagi pencegahan penyeksaan secara am, dengan badan dan mekanisme Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang berkaitan dan juga dengan institusi atau organisasi pada peringkat antarabangsa, wilayah dan kebangsaan yang berusaha ke arah mengukuhkan perlindungan bagi semua orang daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat.

Perkara 12

Bagi membolehkan Jawatankuasa Kecil Pencegahan mematuhi mandatnya yang dinyatakan dalam perkara 11, Negara-Negara Ahli mengaku janji:

(a) Untuk menerima Jawatankuasa Kecil Pencegahan dalam wilayah mereka dan memberikannya akses kepada tempat tahanan sebagaimana yang ditakrifkan dalam perkara 4 Protokol ini;

(b) Untuk memberikan semua maklumat yang berkaitan yang boleh diminta oleh Jawatankuasa Kecil Pencegahan untuk menilai keperluan dan langkah-langkah yang hendaklah diterima untuk

menguatkan perlindungan orang yang dirampas kebebasan mereka daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat;

(c) Untuk menggalakkan dan memudahkan hubungan antara Jawatankuasa Kecil Pencegahan dengan mekanisme pencegahan kebangsaan;

(d) Untuk meneliti syor Jawatankuasa Kecil Pencegahan dan mengadakan dialog dengannya berkenaan dengan langkah-langkah pelaksanaan yang berkemungkinan diambil.

Perkara 13

1. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah membangunkan, pada mulanya secara undian, suatu program lawatan berkala ke Negara-Negara Ahli untuk memenuhi mandatnya sebagaimana yang diberikan dalam perkara 11.

2. Selepas berunding, Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah memberitahu Negara-Negara Ahli tentang programnya supaya mereka boleh, tanpa kelengahan, membuat perkiraan yang praktikal yang perlu untuk lawatan yang akan dijalankan.

3. Lawatan itu hendaklah dijalankan oleh sekurang-kurangnya dua anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan. Anggota-anggota ini boleh disertai, jika perlu, oleh pakar-pakar yang mempunyai pengalaman dan pengetahuan profesional yang terbukti dalam bidang yang diliputi oleh Protokol ini yang hendaklah dipilih daripada suatu senarai pakar yang disediakan berdasarkan cadangan yang dibuat oleh Negara-Negara Ahli, Pejabat Pesuruhjaya Tinggi Hak Asasi Manusia Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan Pusat Pencegahan Jenayah Antarabangsa Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Dalam menyediakan senarai itu, Negara-Negara Ahli yang berkenaan hendaklah mencadangkan tidak lebih daripada lima pakar negara. Negara Ahli yang berkenaan boleh menolak kemasukan sesuatu pakar tertentu dalam lawatan itu, dan Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah mencadangkan pakar yang lain.

4. Jika Jawatankuasa Kecil Pencegahan menganggapnya sesuai, ia boleh mencadangkan suatu lawatan susulan yang singkat selepas sesuatu lawatan berkala.

Perkara 14

1. Bagi membolehkan Jawatankuasa Kecil Pencegahan memenuhi mandatnya, Negara-Negara Ahli bagi Protokol ini mengaku janji untuk memberikannya:

(a) Akses tanpa sekatan kepada semua maklumat berkenaan dengan bilangan orang yang dilucutkan kebebasan mereka dalam tempat tahanan sebagaimana yang ditakrifkan dalam perkara 4, dan juga bilangan tempat dan lokasi mereka;

(b) Akses tanpa sekatan kepada semua maklumat yang merujuk perlakuan terhadap orang itu dan juga keadaan tahanan mereka;

(c) Tertakluk kepada perenggan 2 di bawah, akses tanpa sekatan ke semua tempat tahanan dan pemasangan dan kemudahannya;

(d) Peluang untuk mengadakan temu bual secara peribadi dengan orang yang dirampas kebebasan mereka tanpa saksi, sama ada secara bersendirian atau dengan seorang penterjemah jika difikirkan perlu, dan juga dengan mana-mana orang lain yang dipercayai Jawatankuasa Kecil Pencegahan boleh memberikan maklumat yang berkaitan;

(e) Kebebasan untuk memilih tempat yang hendak dilawatinya dan orang yang hendak ditemu bualnya.

2. Penolakan lawatan ke tempat tahanan tertentu boleh dibuat hanya atas alasan pertahanan negara, keselamatan awam, bencana alam atau kekacauan serius yang mendesak dan memaksa, di tempat yang hendak dilawati yang, untuk sementara waktu menghalang lawatan tersebut dijalankan. Kewujudan perisytiharan keadaan darurat yang sedemikian itu tidak boleh digunakan oleh Negara Ahli sebagai alasan untuk membantah lawatan itu.

Perkara 15

Tiada pihak berkuasa atau pegawai boleh mengarahkan, memohon, membenarkan atau bertolak ansur dengan apa-apa sekatan terhadap mana-mana orang atau organisasi kerana telah menyampaikan kepada Jawatankuasa Kecil Pencegahan atau kepada perwakilannya apa-apa maklumat, sama ada benar atau palsu, dan tiada mana-mana orang atau organisasi tersebut boleh selainnya dimudaratkan dengan apa-apa cara.

Perkara 16

1. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah menyampaikan syor dan pandangannya secara rahsia kepada Negara Ahli dan, jika berkaitan, kepada mekanisme pencegahan kebangsaan.
2. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah menyiarkan laporannya, bersama apa-apa ulasan daripada Negara Ahli yang berkenaan, apabila diminta untuk berbuat demikian oleh Negara Ahli itu. Jika Negara Ahli menjadikan sebahagian daripada laporan itu umum, Jawatankuasa Kecil Pencegahan boleh menyiarkan laporan itu sepenuhnya atau sebahagiannya. Walau bagaimanapun, tiada data peribadi boleh disiarkan tanpa persetujuan bertulis daripada orang yang berkenaan.
3. Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah mengemukakan suatu laporan tahunan awam berkenaan dengan aktivitinya kepada Jawatankuasa menentang Penyeksaan.
4. Jika Negara Ahli enggan bekerjasama dengan Jawatankuasa Kecil Pencegahan mengikut perkara 12 dan 14 atau enggan mengambil langkah-langkah untuk menambah baik keadaan berdasarkan syor Jawatankuasa Kecil Pencegahan, Jawatankuasa menentang Penyeksaan boleh, atas permintaan Jawatankuasa Kecil Pencegahan, memutuskan, melalui majoriti daripada anggotanya, selepas Negara Ahli mempunyai peluang untuk menjadikan pandangannya diketahui, untuk membuat satu pernyataan awam berkenaan dengan perkara tersebut atau untuk menyiarkan laporan Jawatankuasa Kecil Pencegahan itu.

BAHAGIAN IV

Mekanisme pencegahan kebangsaan

Perkara 17

Setiap Negara Ahli hendaklah menyenggarakan, menetapkan atau menubuhkan, selewat-lewatnya satu tahun selepas berkuat kuasanya Protokol ini atau ratifikasinya atau kesertaannya, satu atau beberapa mekanisme pencegahan kebangsaan bebas bagi pencegahan penyeksaan pada peringkat domestik. Mekanisme yang ditubuhkan oleh unit tidak terpusat boleh ditetapkan sebagai mekanisme pencegahan kebangsaan bagi maksud Protokol ini jika ia selaras dengan peruntukannya.

Perkara 18

1. Negara Ahli hendaklah menjamin kebebasan fungsian mekanisme pencegahan kebangsaan dan juga kebebasan kakitangan mereka.
2. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil langkah-langkah yang perlu untuk memastikan bahawa pakar-pakar daripada mekanisme pencegahan kebangsaan mempunyai keupayaan dan pengetahuan profesional yang diperlukan. Mereka hendaklah berusaha untuk suatu keseimbangan jantina dan perwakilan yang mencukupi bagi kelompok etnik dan minoriti dalam negara.
3. Negara-Negara Ahli mengaku janji untuk menjadikan tersedia sumber yang perlu untuk mekanisme pencegahan kebangsaan berfungsi.
4. Apabila menubuhkan mekanisme pencegahan kebangsaan, Negara-Negara Ahli hendaklah memberikan pertimbangan yang sewajarnya kepada Prinsip yang berhubungan dengan status institusi kebangsaan bagi penggalakan dan perlindungan hak asasi manusia.

Perkara 19

Mekanisme pencegahan kebangsaan hendaklah diberikan sekurang-kurangnya kuasa:

(a) Untuk memeriksa secara berkala perlakuan terhadap orang yang dirampas kebebasan mereka dalam tempat tahanan sebagaimana yang ditakrifkan dalam perkara 4, dengan tujuan untuk mengukuhkan, jika perlu, perlindungan mereka daripada penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat;

(b) Untuk memberikan syor kepada pihak berkuasa yang berkaitan dengan tujuan untuk menambah baik perlakuan dan keadaan orang yang dirampas kebebasan mereka dan untuk mencegah penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat, dengan mengambil kira norma Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang berkaitan;

(c) Untuk mengemukakan cadangan dan pandangan berkenaan dengan perundangan sedia ada atau draf perundangan.

Perkara 20

Bagi membolehkan mekanisme pencegahan kebangsaan memenuhi mandatnya, Negara-Negara Ahli bagi Protokol ini mengaku janji untuk memberinya:

(a) Akses kepada semua maklumat berkenaan dengan bilangan orang yang dilucutkan kebebasan mereka dalam tempat tahanan sebagaimana yang ditakrifkan dalam perkara 4, dan juga bilangan tempat dan lokasinya;

(b) Akses kepada semua maklumat yang merujuk perlakuan orang itu dan juga keadaan tahanan mereka;

(c) Akses ke semua tempat tahanan dan pemasangan dan kemudahannya;

(d) Peluang untuk mengadakan temu bual secara peribadi dengan orang yang dirampas kebebasan mereka tanpa saksi, sama ada secara bersendirian atau dengan seorang penterjemah jika difikirkan perlu, dan juga dengan mana-mana orang lain yang dipercayai Jawatankuasa Kecil Pencegahan boleh memberikan maklumat yang berkaitan;

(e) Kebebasan untuk memilih tempat yang hendak dilawatnya dan orang yang hendak ditemu bualnya.

(f) Hak untuk berhubung dengan Jawatankuasa Kecil Pencegahan, untuk menghantar maklumat kepadanya dan untuk berjumpa dengannya.

Perkara 21

1. Tiada pihak berkuasa atau pegawai boleh mengarahkan, memohon, membenarkan atau bertolak ansur dengan apa-apa sekatan terhadap mana-mana orang atau organisasi kerana telah menyampaikan kepada mekanisme pencegahan kebangsaan apa-apa maklumat, sama ada benar atau palsu, dan tiada mana-mana orang atau organisasi tersebut boleh selainnya dimudaratkan dengan apa-apa cara.

2. Maklumat sulit yang dikumpulkan oleh mekanisme pencegahan kebangsaan hendaklah dilindungi. Tiada data peribadi boleh disiarkan tanpa persetujuan bertulis daripada orang yang berkenaan.

Perkara 22

Pihak berkuasa berwibawa bagi Negara Ahli yang berkenaan hendaklah meneliti syor daripada mekanisme pencegahan kebangsaan dan mengadakan dialog dengannya berkenaan dengan langkah-langkah pelaksanaan yang berkemungkinan diambil.

Perkara 23

Negara-Negara Ahli bagi Protokol ini mengaku janji untuk menyiarkan dan mengedarkan laporan tahunan mekanisme pencegahan kebangsaan.

BAHAGIAN V

Perisytiharan

Perkara 24

1. Selepas ratifikasi, Negara-Negara Ahli boleh membuat suatu perisytiharan untuk menangguhkan pelaksanaan obligasi mereka di bawah sama ada bahagian III atau bahagian IV Protokol ini.
2. Penangguhan ini adalah sah selama maksimum tiga tahun. Selepas representasi yang sewajarnya dibuat oleh Negara Ahli dan selepas berunding dengan Jawatankuasa Kecil Pencegahan, Jawatankuasa menentang Penyeksan boleh melanjutkan tempoh itu untuk dua tahun lagi.

BAHAGIAN VI

Peruntukan kewangan

Perkara 25

1. Perbelanjaan yang dilakukan oleh Jawatankuasa Kecil Pencegahan dalam melaksanakan Protokol ini hendaklah ditanggung oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menyediakan kakitangan dan kemudahan yang perlu bagi pelaksanaan berkesan fungsi-fungsi Jawatankuasa Kecil Pencegahan di bawah Protokol ini.

Perkara 26

1. Satu Dana Khas hendaklah diadakan mengikut prosedur Perhimpunan Agung yang berkaitan, yang hendaklah ditadbir mengikut peraturan dan kaedah kewangan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, bagi membantu pembiayaan pelaksanaan syor yang dibuat oleh Jawatankuasa Kecil Pencegahan selepas lawatan ke Negara Ahli, dan juga program pendidikan bagi mekanisme pencegahan kebangsaan.

2. Dana Khas itu boleh dibiayai melalui sumbangan sukarela yang dibuat oleh Kerajaan, organisasi antara kerajaan dan bukan kerajaan dan entiti persendirian atau awam lain.

BAHAGIAN VII Peruntukan akhir

Perkara 27

1. Protokol ini dibuka untuk penandatanganan oleh mana-mana Negara yang telah menandatangani Konvensyen.

2. Protokol ini tertakluk kepada ratifikasi oleh mana-mana Negara yang telah meratifikasikan atau menyetujui Konvensyen. Instrumen ratifikasi hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

3. Protokol ini hendaklah dibuka untuk kesertaan oleh mana-mana Negara yang telah meratifikasikan atau menyetujui Konvensyen.

4. Kesertaan hendaklah dikuatkuasakan melalui penyimpanan instrumen kesertaan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

5. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu akan memberitahu semua Negara yang telah menandatangani atau menyetujui

Protokol ini tentang penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan.

Perkara 28

1. Protokol ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kedua puluh dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
2. Bagi setiap Negara yang meratifikasikan Protokol ini atau menyetujuinya selepas penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kedua puluh dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Protokol ini hendaklah berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaannya sendiri.

Perkara 29

Peruntukan Protokol ini akan merangkumi semua bahagian Negara-negara Persekutuan tanpa pembatasan atau pengecualian.

Perkara 30

Tiada pengecualian boleh dibuat kepada Protokol ini.

Perkara 31

Peruntukan Protokol ini tidak akan menjejaskan obligasi Negara-Negara Ahli di bawah mana-mana konvensyen serantau yang mengadakan suatu sistem lawatan ke tempat tahanan. Jawatankuasa Kecil Pencegahan dan badan yang ditubuhkan di bawah konvensyen serantau itu digalakkan untuk berunding dan bekerjasama dengan tujuan untuk mengelak pengulangan dan mempromosikan objektif Protokol ini dengan berkesan.

Perkara 32

Peruntukan Protokol ini tidak akan menjejaskan obligasi Negara-Negara Ahli bagi empat Konvensyen Geneva bertarikh 12 Ogos 1949 dan Protokol Tambahan kepadanya bertarikh 8 Jun 1977, atau peluang yang tersedia bagi mana-mana Negara Ahli untuk membenarkan Jawatankuasa Antarabangsa Palang Merah untuk melawat tempat tahanan dalam keadaan yang tidak dilindungi oleh undang-undang kemanusiaan antarabangsa.

Perkara 33

1. Mana-mana Negara Ahli boleh menarik diri daripada Protokol ini pada bila-bila masa melalui pemberitahuan bertulis yang ditujukan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang hendaklah selepas itu memaklumkan Negara-Negara Ahli lain bagi Protokol ini dan Konvensyen. Penarikan diri itu akan berkuat kuasa satu tahun selepas tarikh penerimaan pemberitahuan itu oleh Setiausaha Kehormat.

2. Penarikan diri tersebut tidak boleh mempunyai kesan melepaskan Negara Ahli daripada obligasinya di bawah Protokol ini berkenaan dengan apa-apa perbuatan atau keadaan yang mungkin berlaku sebelum tarikh penarikan diri tersebut berkuat kuasa, atau tindakan yang diputuskan atau mungkin diputuskan oleh Jawatankuasa Kecil Pencegahan untuk diambil berkenaan dengan Negara Ahli yang berkenaan, dan tidak juga penarikan diri itu menjejaskan dengan apa-apa cara pertimbangan yang berterusan tentang apa-apa perkara yang sudah dipertimbangkan oleh Jawatankuasa Kecil Pencegahan sebelum tarikh penarikan diri tersebut berkuat kuasa.

3. Selepas tarikh penarikan diri Negara Ahli berkuat kuasa, Jawatankuasa Kecil Pencegahan tidak boleh memulakan pertimbangan apa-apa perkara baharu berkenaan dengan Negara itu.

Perkara 34

1. Mana-mana Negara Ahli bagi Protokol ini boleh mencadangkan pindaan dan memfailkannya dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Setiausaha Agung hendaklah selepas itu menyampaikan pindaan yang dicadangkan kepada Negara-Negara Ahli bagi Protokol ini dengan permintaan supaya mereka memberitahunya sama ada mereka menyokong persidangan Negara-Negara Ahli bagi tujuan

mempertimbangkan dan mengundi cadangan itu. Sekiranya dalam masa empat bulan dari tarikh penyampaian tersebut sekurang-kurangnya satu pertiga daripada Negara Ahli menyokong untuk mengadakan persidangan sedemikian, Setiausaha Kehormat hendaklah mengadakan persidangan tersebut di bawah naungan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Apa-apa pindaan yang diterima pakai oleh majoriti dua pertiga daripada Negara-Negara Ahli yang hadir dan mengundi pada persidangan itu hendaklah dikemukakan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu kepada semua Negara Ahli untuk diluluskan.

2. Pindaan yang diterima pakai mengikut perenggan 1 perkara ini hendaklah mula berkuat kuasa apabila pindaan itu diterima oleh majoriti dua pertiga daripada Negara-Negara Ahli bagi Protokol ini mengikut proses perlembagaan masing-masing.

3. Apabila pindaan mula berkuat kuasa, pindaan itu akan mengikat Negara-Negara Ahli itu yang menerimanya, manakala Negara-Negara Ahli yang lain masih terikat dengan peruntukan Protokol ini dan mana-mana pindaan terdahulu yang telah diterimanya.

Perkara 35

Anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan dan mekanisme pencegahan kebangsaan akan diberikan keistimewaan dan kekebalan sedemikian sebagaimana yang perlu bagi menjalankan fungsi-fungsi mereka dengan bebas. Anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan akan diberikan keistimewaan dan kekebalan yang dinyatakan dalam seksyen 22 Konvensyen tentang Keistimewaan dan Kekebalan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bertarikh 13 Februari 1946, tertakluk kepada peruntukan seksyen 23 Konvensyen.

Perkara 36

Apabila melawat sesebuah Negara Ahli, anggota Jawatankuasa Kecil Pencegahan hendaklah, tanpa menjejaskan peruntukan dan tujuan Protokol ini dan apa-apa keistimewaan dan kekebalan yang dinikmati mereka:

(a) Menghormati undang-undang dan peraturan Negara yang dilawati;

(b) Mengelak daripada apa-apa tindakan atau aktiviti yang tidak sesuai dengan sifat kewajipan mereka yang saksama dan melibatkan peringkat antarabangsa.

Perkara 37

1. Protokol ini, yang teks terjemahannya dalam bahasa Arab, Mandarin, Inggeris, Perancis, Rusia dan Sepanyol adalah sama tulen, hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu akan menghantar salinan Protokol ini yang telah disahkan kepada semua Negara.

Saya dengan ini mengesahkan bahawa teks sebelum ini ialah salinan sebenar bagi Protokol Opsyenal kepada Konvensyen menentang Penyeksaan dan Perlakuan atau Hukuman Lain yang Kejam, Tidak Berperikemansiaan atau Merendahkan Martabat , yang diterima pakai oleh sesi kelima puluh tujuh Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu melalui Ketetapan A/RES/57/199 pada 18 Disember 2002, yang dokumen asalnya disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Bagi pihak Setiausaha Agung,
Penolong Setiausaha Agung
yang bertanggungjawab terhadap Pejabat Hal Ehwal Undang-Undang

Ralph Zacklin

Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, New York
04 Februari 2003